

Udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Arbejdsministeren bedes give en vurdering af hver enkelt paragrafs udgifter og besparelser for så vidt angår hvert enkelt element i lovforslaget.

Svar:

Lovforslaget indeholder en lang række elementer, der som et samlet hele har til hensigt at modvirke utilsigtet anvendelse af forsikringssystemet og at sikre et effektivt og hensigtsmæssigt forsikringssystem.

Lovforslaget må derfor ses som en helhed, hvor de enkelte elementer supplerer hinanden, og hvor det på grund af områdets komplicerede karakter vil være uden mening at angive de økonomiske konsekvenser af forslagens enkelte dele. En bedømmelse af merudgiften eller besparelsen ved en isoleret gennemførelse af hvert enkelt element i lovforslaget vil blive meget usikker, og i de fleste tilfælde vil merudgiften eller besparelsen være mindre end den usikkerhedsmargen, der gælder for beregningen.

Der vil derfor nedenfor alene blive angivet de punkter, hvor lovforslaget formodes at medføre merudgifter, merindtægter eller besparelse uden nærmere angivelse af størrelsen, idet der er set bort fra ændringer med helt ubetydelige økonomiske konsekvenser. Punktstillingen svarer til den i lovforslaget under almindelige bemærkninger anvendte.

Pkt. 1. Forslaget om arbejdsgiverbetaling i forbindelse med helligdagsslukning vil medføre en betydelig besparelse i dagpengeudgifter ikke alene som følge af, at arbejdsgiverne skal afholde udgifterne til ledighed inden for de første 40 timer, men også som følge af, at reglens indførelse vil motivere virksomheder, der ellers ville have iværksat virksomhedsslukning, til ikke at foretage denne lukning. Arbejdsgivernes merudgifter i forbindelse med forslaget vil derfor ikke tilnærmelsesvis være af samme størrelse som besparelsen for staten.

På basis af erfaringerne vedrørende ledighedsudviklingen omkring jul og påske i de

senere år og på basis af formodninger med hensyn til omfanget af lukninger på »indeklemte fridage« (f. eks. dagen efter Kristi himmelfartsdag) kan det skønnes, at den samlede besparelse ved gennemførelse af den foreslåede regel vil udgøre over halvdelen af de i alt skønnede besparelser ved gennemførelse af hele lovforslaget, uden at det dog kan anses for forsvarligt at angive noget bestemt tal.

Pkt. 2. Omfanget af besparelserne i dagpengeudgifter ved indførelse af en særlig sanktionsregel for fuldtidsforsikrede medlemmer, der arbejder på deltid, i forbindelse med kravene om frigørelsesattest og bestræbelserne for en ændret stillingsstruktur vil være vanskelig at bedømme, jfr. i øvrigt bemærkningerne til pkt. 7.

Medens besparelserne i dagpengeudgifterne i forbindelse med den særlige sanktionsregel imidlertid formentlig vil være ret beskedne, vil bestemmelserne om begrænsninger i arbejdsfordelingsordninger og udbetaling af dagpenge for mindre end en hel dags ledighed berøre et betydeligt antal ledige med en dertil svarende væsentlig besparelse til følge.

Pkt. 4. Skærpelse af kravet om 26 ugers arbejde vil medføre en besparelse i dagpengeudgifterne. Meget taler imidlertid for, at besparelserne på lidt længere sigt vil være beskedne og stadigt faldende, idet personer, der opnår arbejde, vil få et stærkt incitament til samtidig at melde sig ind i en A-kasse. Der vil til gengæld i takt hermed ske en forøgelse af kontingentindbetalingerne og dermed en merindtægt for statskassen.

Pkt. 7. Reglerne tilsigter en tydeliggørelse af retstilstandene med hensyn til vægringer, og det påregnes, at der rejses flere vægringssager, samtidig med at sanktionerne for førstegangsvægringer mildnes. Det er vanskeligt at bedømme de økonomiske virkninger heraf, men der bliver formentlig i alt tale om en vis besparelse.

Pkt. 8. Den udvidede ret til dagpenge under ferie for A-kassemedlemmer, der ikke har